

ת"ד 11792/08/17 - מדינת ישראל נגד מור דפנה

06 נובמבר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 11792-08-17 מדינת ישראל נ' דפנה

מספר פל"א 271303/2017

לפני כבוד השופט אורן בועז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמת
מור דפנה

נוכחים

ב"כ המאשימה - עו"ד יחיאל גינסברג

הנאשמת

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשמת מודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום.

לפיכך, אני מוצא את הנאשמת אשמה בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום ומרשיע אותה בהתאם.

אורן בועז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

גזר הדין יינתן לאחר ההפסקה.

ניתנה והודעה היום י"ז חשוון תשע"ח, 06/11/2017 במעמד הנוכחים.

אורן בועז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

כמפורט בכתב האישום ביום 21.6.16 נהגה הנאשמת ברכב פרטי בחוסר זהירות, לא שמרה מרחק מספיק והתנגשה עם חזית רכבה ברכב מסוג משא שעמד בצומת באור אדום.

כתוצאה מהתאונה נחבלה הנאשמת בצורה קשה ונגרמו לה חבלות בכל גופה (כמפורט בכתב האישום). מיד לאחר התאונה פונתה הנאשמת לבית החולים וקיבלה טיפול רפואי ועברה הליך שיקומי שטרם הסתיים.

היום התייצבה בפני הנאשמת ובעזרתו של עו"ד תומר נגולה, שהתנדב לסייע לנאשמת ולייצגה הודתה בעובדות כתב האישום.

המאשימה בעתירה עתרה להטיל על הנאשמת פסילה בפועל מעבר לפסילת המינימום בחוק, פסילה על תנאי וקנס כספי בהתחשב בחומרת העבירות המיוחסות לנאשמת.

מנגד עתר ב"כ הנאשמת שלא להחמיר עימה, הפנה לתוצאות התאונה שהסבו חבלות קשות לנאשמת.

עוד ציין כי מדובר ב נאשמת אשר מסיימת את לימודי הנדסת מכונות בבאר שבע. נמצאת בהליכים רפואיים ממושכים והיעתרות לבקשת המאשימה תפגע ביכולתה למצוא עבודה מאחר ונמצאת כיום בראיונות בחב' מחשבים שממוקמת בעיר קריית גת.

בדבריה לבית המשפט ציינה הנאשמת כי היא מחזיקה ברישיון נהיגה משנת 2008, שירתה כקצינה קרבית ונמצאת במערך המילואים ולפני כשלושה ימים סיימה את ימי המילואים האחרונים ועדיין עוברת טיפולים רפואיים.

אין חולק על חומרת העבירות בהן הורשעה הנאשמת, יחד עם זאת תוצאות התאונה הסבו חבלות קשות לנאשמת, חבלות שטרם החלימה מהן.

כפי שציינו בפני הנאשמת וסנגורה התאונה הותירה סימנים שלא ימחו מגופה של הנאשמת וילוו אותה לאורך כל ימי

עמוד 2

חייה.

הנאשמת אוחזת ברישיון נהיגה משנת 2008, עברה התעבורתי תקין למעט 3 ה.ק. מסוג ב.מ.

התרשמתי כי עבירות נשוא כתב האישום אינן מאפיינות את אורחות חייה והתנהגותה בכביש.

אציין כי עובדות כתב האישום מייחסות לנאשמת עבירה של נהיגה בחוסר זהירות וגרימת תאונת דרכים שהסבה חבלות של ממש, בצד עבירות אלו לא קבע המחוקק עונש של פסילת מינימום.

אכן הנאשמת הודתה בכתב האישום והוראת החיקוק מייחסת לנאשמת נהיגה בקלות ראש. יחד עם זאת נאשם מודה בעובדות כתב האישום ולא בהוראות החיקוק.

נתתי דעתי לעובדה כי הנאשמת נפסלה פסילה מנהלית לתקופה של 60 יום והיתה בשיקום כ- 3 חודשים, תקופה שלא נהגה בשל מגבלותיה הרפואיות. סבורני כי במקרה דנן יהיה זה צודק שלא להחמיר עם הנאשמת ולהורות על פסילת רישיון נהיגתה לתקופה נוספת.

כך אמרו חכמינו בנוגע למושג "לפנים משורת הדין"; הדבר ראוי ונכון ואף על פי שאין הדין כך

(הב"ח) ובדבריו של "בעל דרישה" שעל הדיין לדון - בעניין שיהא לאמיתו... שלא יפסוק תמיד דין תורה ממש, כי לפעמים שצריך הדיין לפסוק לפנים משורת הדין לפי הזמן והעניין". (ראה, מנחם איילון, המשפט העברי, כרך א' מהדורה מס. 3 עמ' 149).

לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, את מתחם הענישה הנוהג, את נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתה ועברה התעבורתי, את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות באשמה אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

קנס:

אני מטיל קנס כספי בסך 400 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד יום 7.2.18.

ב"כ הנאשמת/הנאשמת הונחתה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

פסילה בפועל:

הנני פוסל את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 60 יום בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית.

מאחר והפסילה המנהלית רוצתה , אין צורך בהפקדה נוספת.

פסילה על תנאי:

הנני פוסל את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים והתנאי הוא שלא תעבור עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי לוד תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ז חשוון תשע"ח, 06/11/2017 במעמד הנוכחים.

אורן בועז, שופט

הוקלד על ידי טובה גבע